на ай или яй во первo го и третье спряжение, а второ го — на ай или ій; напр: пію, піяй; зрію, зрійй; чую, чуйй; несу, несійй; могу, могійй. Безъ. шпіяй, узрійй, научійй... А на ущій судва, напр. ся прилоги уйзи слоѣ, при первo го лице, во первo го и второ го спряженіе, а ва третье го спряженіе изпѣтивала ся окончаніе го ю на я, у на а, че гонава ся причастущій, напр: піющій, несущій; пашю, пашущій; учучущій. Замѣт. Глагали тѣ на ю ѣ предшедуща съгласна тѣй и на чеду, кога не гоч ни го ся изоставуѣ во другі тѣ лица, изоставуя и во причастія та; напр: любю, любіщи; любій, любящій; кипю, кипічіщи, кипіяй, — ящій; родю, родіщи, родійй, — одящій.

3) Страдателно го причастіе на тія времена судва, напр. ся прилѣпи окончаніе то ени го во первo го спряженіе, на ений, ень, во второ го — на ений, ень, во третье го — на ений, ень; напр: пію піений, — ень; несу, несіний, — ень; зрію, зрінений, — ень. (Во второ го